

Senas horas imposita, leucem sanant: verum
postea hordeaceam farinam hydulae suba-
ctam adhibere oportet. Tollunt & vitiligi-
nes alphas dictas, ex aceto in sole illita: sed
vbi inaruerint, abstergi ea oportet.

Libri secundi finis.

PEDACII DIO-
SCORIDIS ANAZAR-

bæi De Medica materia,

Liber III.

IANO ANTONIO SARA-
CENO, LVGDVNAEO,
INTERPRETE.

Prefatio.

PRIORIBVS quidem libris,
amantissime Aree, de aro-
matis, vnguentis, oleis, arbo-
ribus, earumque fructibus &
lacrymis: deindeque de a-
nimalibus, cerealibus, oleri-
bus & acrimonia præditis herbis egimus. In

S. j.

hoc verò tertio, de radicibus, succis, herbis & seminibus tum naturæ nostræ familiaribus, tum etiam medicamentosis, disseremus.

De Agarico. CAP. I.

AGARICVM radix fertur silphij similis, non tamen densa summa facie, veluti silphium, sed tota rarior. Duo eius genera: mas inquam, & foemina. Praefertur verò foemina, quæ quidem rectas intus habet pectinum modo venas & quasi diuisuras. Mas autem rotundus est, & vndique congener ac sui similis. Sed est similis vtrique gustus: scilicet initio dulcis, mox vbi diffundi per os coeperit, in amaritudinem transit. Gignitur in Sarmatiæ regione, quæ Agaria dicitur. Sunt verò qui plantæ radicem esse affirmant: alij vti fungos ex putredine nasci in arborum caudicibus. Nascitur & in Galatia Asia & Cilicia in cedris, sed friabile & infirmius. Porrò Agaricum astringendi calfaciendique vim habet: estque efficax contra tormina, cruditates, rupta & casus ab alto. Datur verò binis obolis ex vino mulso febrim non sentientibus: febricitantibus autem, in aqua mulsa: itémque hepaticis, spiriosis, arquatís, dysentericis, nephriticis, agrè meientibus, ab vtero strangulatis, ac
que